

Divertir-se durant i després de la covid: confinament, *raves* i botellots

L'any 2020, la pandèmia ens va obligar a estar-nos tres mesos tancats a casa. Vam interrompre la vida social o, més aviat, la vam traslladar a la pantalla. Després d'aquells mesos va venir un període inacabable de restriccions, especialment en l'oci nocturn. A poc a poc, hem anat recuperant la normalitat, però, com ha evolucionat la diversió després de la covid?

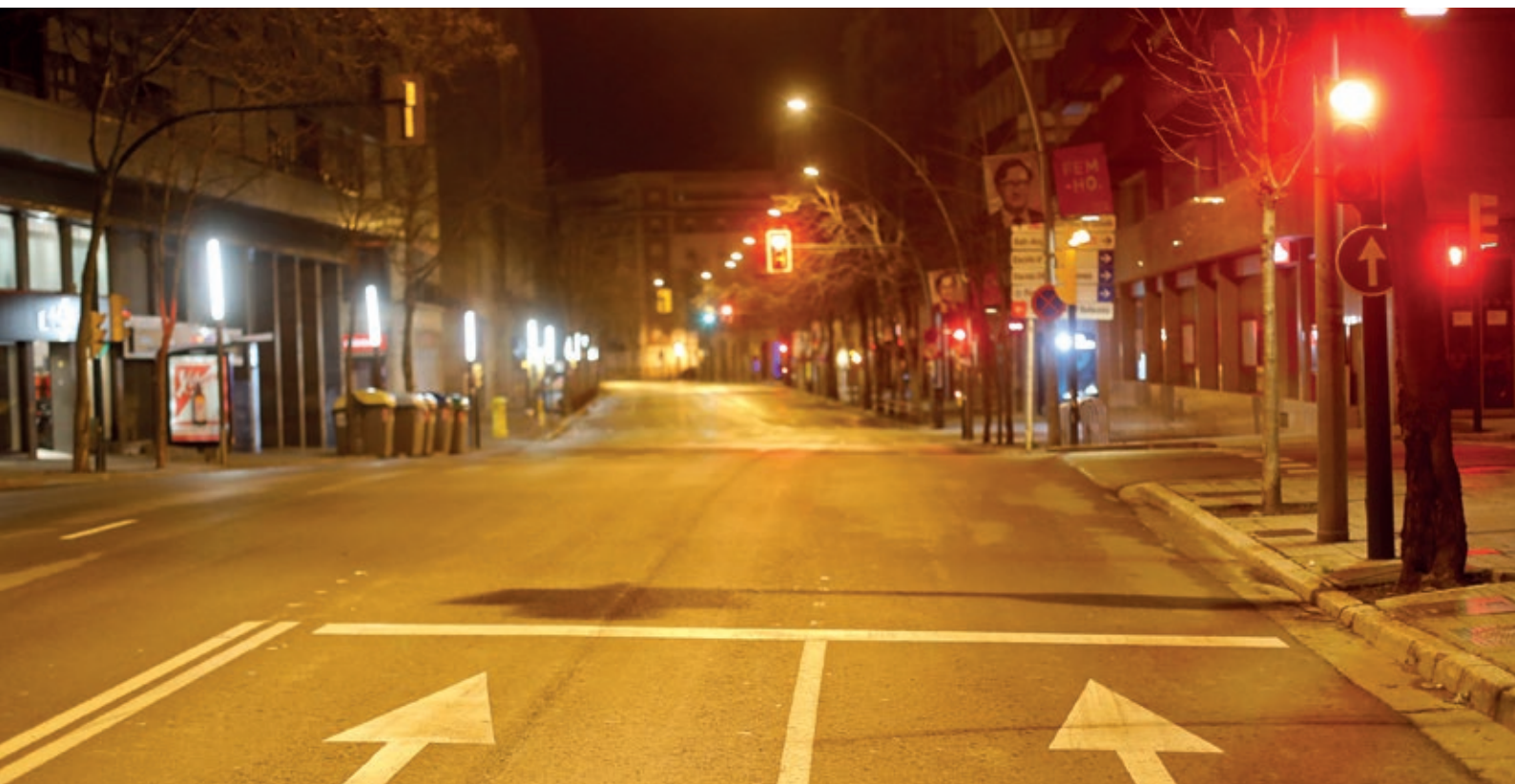
Text > **ABEBA JULIÁN**, estudiant del grau de comunicació cultural de la UdG

El 14 de març de 2020 va tenir lloc una interrupció dràstica de la normalitat. Reclosos a casa, en «grups bombolla» i sota el règim omnipresent de la «distància social», tots plegats vam haver de renunciar fins i tot a les formes més elementals de socialització. Aquestes restriccions van afectar de

manera especial el jovent, que hi va reaccionar com bonament va poder en funció, cadascú, de les seves circumstàncies. Així, la Mònica (vint-i-vuit anys), de Girona, ens explica que va tenir força sort, perquè compartia un pis gran amb diverses companyes i això els va permetre organitzar diverses festes a casa mateix. En canvi

d'altres, com l'Ainhoa (divuit anys), de Salt, tenia tanta por de la covid que va estar mesos sense trobar-se amb ningú i assegura que «no volia ni sortir a comprar». També la Tina (vint-i-vuit anys), de Girona, va ser prudent i ens explica que es va esperar vuit mesos abans d'anar a cap festa. Els qui van passar el confinament amb la família,

>> *L'avinguda de Jaume I de Girona, durant el toc de queda, el 21 de desembre de 2021. (Foto: ANIOL RESCLOSA.)*

>> Operaris netejant el parc de la Devesa després d'un botellot multitudinari celebrat l'1 d'octubre de 2021. (Foto: ANIOL RESCLOSA.)

El Divendres Sant d'enguany, unes tres-centes persones es van aplegar en una zona de difícil accés de Cervià de Ter i hi van organitzar una festa que va durar quatre dies, fins al Dilluns de Pasqua

com en Derek (divuit anys), de Salt, tenien molt més limitades les opcions de trobar-se amb altres persones, i van substituir la sociabilitat natural per la telemàtica: «Em passava el dia en videotrucades amb els amics o jugant a videojocs en grup». A l'altre extrem hi trobem la Montse (vint-i-cinc anys),

de Sant Feliu de Guíxols, que va considerar aquelles mesures absolutament desproporcionades i es va passar tot el confinament anant i tornant de Terrassa, on viu la seva parella. «No em vaig trobar mai cap control de cap mena», assegura.

Els botellots

A mesura que passaven els mesos i que es posava de manifest l'absurditat de veure diàriament trens i metros plens de gent amuntegada mentre tots els bars i les discoteques romanien tancats, molts joves van decidir tirar pel dret i començar a organitzar botellots amb els amics. La contradicció es tornava a posar de manifest: mentre que els locals d'oci, que podien exercir un cert control sobre l'ús de mascaretes o les limitacions d'aforament, romanien tancats, els joves s'agrupaven al carrer, bevent i escoltant música fins a altes hores de la matinada i sense cap mena de control.

En plena febre per detectar cadenes de contagis, algunes poblacions gironines, com el Port de la Selva, van arribar a recomanar l'aïllament preventiu d'una cinquantena de joves que havien participat en un botellot l'agost de 2020, després que s'hagués detectat un cas positiu en un dels participants de la festa espontània. A la ciutat de Girona, sobretot a partir de la tardor de 2020, un cop iniciat el curs, es van convertir en habituals

els botellots a barris perifèrics com Fontajau, Domeny o Sant Narcís, però la Policia Municipal també va multar grups de joves que s'havien reunit per beure al parc de Vistalegre, a tocar de la comissaria dels Mossos d'Esquadra. L'any següent, aquesta mena de festes van arribar a registrar unes aflluències de fins a tres mil assistents al parc de la Devesa. Van ser mesos de tensió, en què els dictàmens del PROCICAT, la lògica dels quals sovint costava d'entendre, eren qüestionats per comerciants, restauradors i la ciutadania en general, especialment la gent jove. Vist amb perspectiva i, tenint en compte que s'ha acabat veient que moltes de les mesures que es van provar d'implantar vulneraven drets fonamentals com la llibertat de reunió o de circulació, potser aquells botellots postadolescents, que aleshores tanta gent va interpretar com una forma d'irresponsabilitat, van representar una certa forma de consciència cívica.

Les raves o festes lliures

Com tants d'altres fenòmens de la cultura *pop*, les festes *rave* o *raves* van néixer a Anglaterra durant els anys vuitanta en forma de festes alternatives, *underground*, que desafiaven l'ordre establert i la normativització de l'oci, especialment, entre la gent jove. Una altra manera d'anomenar-les és *free parties* ('festes lliures'), ja que és un esdeveniment alhora gratuït i lliure (*free*, en anglès, vol dir tant 'gratis' com 'lliure'). *Rave*, en canvi, vol dir *deliri*, en clara referència al consum de drogues que hi és habitual. Les més utilitzades són l'èxtasi i el cànnabis, tot i que també s'hi consumeixen amfetamines, tabac i drogues sintètiques o semisintètiques com l'LSD.

No és només la presència de drogues el que situa les *raves* al llindar de la il·legalitat. Per regla general, l'escenari d'aquestes festes, en què la música predilecta és la *tecno*, a gran volum i durant tota la nit, són grans espais abandonats però privats, com ara camps o naus industrials, pels quals no s'ha demanat cap mena de llicència municipal prèvia ni s'han adoptat les preceptives mesures de seguretat per a esdeveniments que sovint arriben a ser multitudinaris. No acostumen a durar menys de dotze hores, tot i que es poden allargar durant dies.

>> Festa rave celebrada a la discoteca Sala del Cel de Girona, l'any 1992. (Foto: AJUNTAMENT DE GIRONA. CRDI. NURI MORENO.)

Coincidint amb la nit de Cap d'Any de 2021, unes cent cinquanta persones es van aplegar en una nau abandonada de Llinars del Vallès. En un moment en què els locals d'oci nocturn estaven tancats i en què imperaven severes restriccions que limitaven el nombre de persones que es podien aplegar fins i tot per fer celebracions nadalenes familiars, el cas va tenir una repercussió mediàtica notable. Però aquell no era, en absolut, un cas aïllat. A les comarques gironines, festes lliures d'aquesta mena són molt més habituals del que probablement la majoria de gent imagina. El Divendres Sant d'enguany, unes tres-centes persones es van aplegar en una zona de difícil accés de Cervià de Ter i hi van organitzar una festa que va durar quatre dies, fins al Dilluns de Pasqua. Aquella festa va tenir un cert ressò per la inusual quantitat de gent que va aplegar, però els residents de poblacions limítrofes com Sant Jordi Desvalls, Flaçà o Sant Joan de Mollet saben que aquesta mena de trobades, en descampats a les ribes del Ter, no són en absolut una excepció. Com que no acostumen a durar més d'un cap de setmana i tenen lloc en propietats privades, les autoritats no les poden desallotjar i se solen limitar a barrar-hi els accessos rodats, per reduir la quantitat de vehicles que hi accedeixen.

Retorn a la normalitat?

Quan ja podem començar a dir que algunes de les expressions que van marcar el nostre dia a dia durant mesos (PROCICAT, estat d'alarma, distància social, cadena de contagis, màscara FFP2...) han quedat definitivament enrere, què n'ha quedat, de les formes de diversió que durant la pandèmia es van convertir en les úniques vies d'escapatòria possible? No sembla pas que les festes *rave* i els botellots hagin perdut embranzida. Constitueixen, al capdavall, una forma econòmica i autogestionada de diversió, amb l'al·licient afegit de proporcionar una sensació de llibertat i, fins i tot, de desafiar l'ordre i la legalitat establerts. Però tampoc sembla pas que les formes tradicionals de diversió hagin quedat gens ni mica tocades. Alguns, com en Ian (divuit anys), de Salt, ens assegura que «prefereixo les festes majors que no pas les discoteques, perquè hi trobo gent de tota mena, són a l'aire lliu-

>> Festa rave al costat del club nàutic del pantà de Boadella, a Darnius, el 23 de juny de 2014. (Foto: AJUNTAMENT DE GIRONA. CRDI. LLUÍS SERRAT MASFERRER.)

re i tens més espai». En canvi, l'Amy (vint-i-dos anys), també de Salt, s'estima més les discoteques per sortir, perquè «t'hi pots trobar amb gent que comparteix els teus mateixos gustos musicals, i l'ambient que proporcionen els llums i la música és totalment diferent».

Els joves que en el moment d'esclatar la pandèmia gairebé no havien fet experiències de festa, segurament es van crear una falsa impressió de què

volia dir sortir de nit. I és que, després de tant de temps sense poder-ho fer, les festes de postconfinament tenien un aire més descontrolat, que pretenia compensar tot el que no s'havia pogut gaudir durant mesos. Amb el temps, aquells joves han après que es pot sortir d'una manera més tranquil·la i que el simple fet de poder-se trobar (en espais oberts o tancats) sense limitacions ni restriccions de cap mena ja és, en si, una festa.

>> La policia va intervenir, però no va poder aturar la rave que es va fer a Cervià de Ter durant la Setmana Santa del 2023. (Foto: PERE DURAN.)